

[J. S. Foget.]

om denne nye Brandforsikring. Det er altsaa et meget spinkelt Grundlag, denne Hr. D. J., som han underskriver sig, har at bygge sin hasarderede Paastand paa, og det er da ogsaa illustrerende for Tiden, vi lever i, at han fremkommer med følgende Paastand — jeg beder om Tilladelse til et Citat: „Imidlertid“, skriver han, „vil Vendeboerne have deres eget Selskab, skal de have Lov dertil, men man maa alligevel beklage, at netop som man mente, Politik var bandlyst i Forsikringsselskaberne, holder den paa ny sit Indtog i dansk Forsikring og er med til at bryde Borgfreden tilmed paa en for det hele Samfund kritisk Tid, hvor der mere end nogen Sinde kræves Sammenhold.“

Ja, man forstaar, hvilke Strengede skal slaas paa. Blot man taler om, at der skal vises Sammenhold, saa fremkaldes Sentimentaliteten, saa dugges Øjnene, og saa opnaar de mere kloge at narre de mindre kloge, saa opnaar de bestaaende Brandforsikringsselskaber at faa Lovgivningen til at give sig Monopol i Sammenholdets Navn. Den foreslaaede Nedsættelse af saavel det i Forslaget ansatte Minimumstegningsbeløb som af Mindstegarantikapitalen er uvæsentlig. Man forhøjer dog Minimumsbeløbet for det indtegnede Beløb til det firdobbelte af det hidtidige, ligesom 240 000 Kr. i indtegnet Garantikapital absolut ikke maa skønnes at være fornødent. Det er og bliver et Monopol, man her vil give de bestaaende Brandforsikringer, og det er derfor en Lovgivning, som jeg under ingen Omstændigheder vil medvirke til. Jeg agter i nærværende Tilfælde at stemme imod Lovforslagets Ophøjelse til Lov.

Justitsministeren (Harald Petersen):

Maa jeg først takke det ærede Udvalg for Behandlingen af denne Sag. Som det fremgaar af den afgivne Betænkning, har jeg for mit Vedkommende tiltraadt Nedsættelsen af de i Betænkningen nævnte Beløb, men jeg havde hellere set Forslaget gennemført i dets oprindelige Skikkelse, saaledes at Mindsteforsikringssummen var blevet 100 Mill. Kr. og Mindstegarantikapitalen 300 000 Kr.

Hensigten med denne Lov er nemlig at sikre Befolkningen. Det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget siger, at man vil skabe et Monopol for de eksisterende Brandforsikringsforeninger. Deri har jeg ingen Interesse, og jeg tror heller ikke, der er nogen anden i Regeringen,

der har det; ej heller i Justitsministeriet har man nogen som helst Interesse i at monopolisere denne Forsikringsvirksomhed hos de allerede bestaaende Foreninger.

Med Hensyn til den Forening oppe fra Vendsyssel, som specielt blev omtalt af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, altsaa en Forening, som paatænkes stiftet, skal jeg bemærke, at jeg har hørt noget i saa Henseende, men jeg har ogsaa, endnu inden dette Lovforslag blev fremsat, paa et Tidspunkt, hvor jeg var ved at sætte mig ind i disse Ting, som dengang laa mig noget fjernt, hørt, at man i Vendsyssel havde opgivet Tanken om at starte denne Forening. Jeg har, som sagt, ikke noget som helst imod, at nye Foreninger bliver startet, men det, der er det væsentlige i denne Sag, er, at man maa sørge for, at saadanne nye Foreninger startes paa et betryggende Grundlag; det er Alfa og Omega i vor Tid, naar man kommer til Forsikringsbranchen, at man maa sørge for, at de Selskaber, som gennem deres Agenter paavirker Folk til at lade deres Forsikringer indgaa der, ogsaa frembyder de tilbørlige Sikkerheder.

Vi har set, hvor lidet betryggende dette Forhold er, gennem de Forsikringsforeninger, der efter Genforeningen blev stiftet i Sønderjylland. Man stiftede, i Overensstemmelse med den dagældende og i øvrigt ogsaa nugældende Lovgivning, 4 forskellige Foreninger for de 4 Amter. De førte en kummerlig Tilværelse, kostede de forsikrede en forfærdelig Masse Penge og maatte til sidst give op, idet de var kørt uhjælpelig fast. De kunde ikke klare sig, og det var kun til Velsignelse for Medlemmerne i disse Foreninger, at de blev likvideret og blev overtaget af de allerede eksisterende store Foreninger, som jo netop gennem deres Størrelse er i Stand til at byde de Interessenter, der tilslutter sig dem, gode og billige Vilkaar, saa at man faar Sikkerhed for sin Forsikring, hvis Ulykke skulde indtræffe.

Denne Sag har fra min Side intet som helst politisk Tilsnit. Jeg vil nærmest sige, at det er en ren og skær Tilfældighed, at det just er faldet i min Lod at komme til at gennemføre denne Lov — hvilket jeg haaber, jeg vil komme til — i Aar. Det er nemlig en Lov, man længe har haft under Overvejelse i Justitsministeriet, idet man, efter hvad Embedsmændene har meddelt mig, allerede for adskillige Aar tilbage, længe før den nuværende politiske Situation med de forskellige nye Partidannelser, vi har i vore Dage, med særlige Foreninger inden for Landbruget o. lign., var klar over, at der paa dette Om-